

РЕШЕНИЕ

№ 6613

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на Териториална дирекция Митница С., депозирана чрез процесуалния му представител главен юрисконсулт С. против Решение № ПИ-208/ 07.06.2023 г. на директора на ТД на НАП – С.. С Решението е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-131/ 25.03.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С., депозирана от процесуален представител на директора на ТД Митница С., против Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С230022-035-0249726/ 16.05.2023 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение на директора на ТД на НАП – С. като се иска отмяна на потвърдения с него акт на публичния изпълнител. Твърди се, че публичният изпълнител не е изчерпал способите за принудително изпълнение по смисъла на чл. 225 от ДОПК и неправилно е приел задълженията на длъжника „Астарта БГ“ ЕООД, по образуваното изпълнително дело №[ЕИК]/ 2019 г. по описа на ТД на НАП, за несъбираеми. В тази връзка се посочва, че липсва цялостно проучване за имуществото на длъжника, съответно оспореният акт е постановен в противоречие с целта на закона. В

допълнение счита, че са нарушени императивни правни норми на съюзното право.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт С., която моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендира направените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призован, не изпраща представител. В писмени бележки до съда моли жалбата да бъде оставена без уважение, а оспореният съдебен акт да бъде изцяло потвърден като законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждението на представителя на ищеца.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/ 2019 г. срещу „Астарта БГ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] за събиране на установени и изискуеми публични вземания. На основание чл. 211 от ДОПК е издадено Съобщение с изх. № С190022-149-0012816/06.12.2019 г. за доброволно изпълнение. Същото е връчено на представляващия задълженото лице в срок.

С Разпореждане за присъединяване изх. № С200022-105-0207178/ 29.05.2020 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания по изпълнителното дело на Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“ за вземането ѝ за ДДС при внос, установен с Решение № РЗМ-5800-136/32-95606/ 26.03.2020 г. в общ размер на 15 404,82 лв. С Разпореждане за присъединяване изх. № С200022-105-0244478/ 17.07.2020 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания по изпълнителното дело на Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“ за вземането ѝ за данък ДДС при внос, установен с Решение № 5800-41/ 27.01.2020 г. в общ размер на 669,98 лв. С Разпореждане за присъединяване изх. № С210022-105-0092633/ 07.04.2021 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания по изпълнителното дело на Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“ за вземането ѝ за данък ДДС при внос и мито, установени с Решение № РЗМ-5800- 668/32-358428/ 04.12.2020 г. в общ размер на 461 975,89 лв. С Разпореждане за присъединяване с изх. № С220022-105-0119114/ 11.04.2022 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания по изпълнителното дело на Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“ за вземането ѝ за мито и ДДС при внос, установени с Решение № РЗМ-5800-1325/32-326242/ 04.10.2021 г. в общ размер на 21 263 624,25 лв.

Видно от доказателствата по делото, с постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 200 и чл. 201 във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК с изх. №

С190022-023-0002817/ 20.09.2019 г. са наложени запори върху постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се банка П. БЪЛГАРИЯ АД. С Постановления за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 190022-022- 0115595/ 06.12.2019 г. и изх. № С210022-022-0023263/ 07.04.2021 г. са наложени запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Ю. БЪЛГАРИЯ АД. С ПНОМ изх. № С220022-022- 0027560/ 04.05.2022 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в РБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД в размер на 21 922 890,05 лв., както и запор върху притежаваните от лицето ценни книги: всички безналични ценни книжа притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар. Изпратено е запорно съобщение до Централен Депозитар АД за налагането на запор върху безналични ценни книжа и е върнат отговор, че длъжникът не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в „Централен Депозитар“ АД. С ПНОМ изх. №0220022-022-0033784/27.05.2022 г. са наложени два броя запори върху вземане от трето задължено лице - ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ - С. за сумата от 9 910,00 лв. Същата е разпределена за погасяване на подробно описаните публични задължения с разпореждане изх. № С220022-125-0272042/ 27.09.2022 г. С Разпореждане изх. № С230022-125-0109534/ 07.04.2023 г. в полза на публичния взыскател ТД Митница С. е разпределена сума в размер на а 727,94 лв. На 12.05.2023 г. е извършена справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице в регистъра на банковите сметки и сейфове към БНБ, от която е видно, че длъжникът „АСТАРТА БГ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] притежава само една открита банкова сметка в Ю. БЪЛГАРИЯ АД, закрыта още към 07.08.2019 г. Не притежава банкови сейфове.

Изпратени са искания по чл. 212 ДОПК до всички институции, поддържащи регистри за имущество на физически и юридически лица и са извършени проверки в публичните регистри. Съгласно направените справки и получени отговори, „Астарта БГ“ ЕООД не притежава имущество, върху което да бъдат наложени обезпечителни мерки. Изготвен е и доклад във връзка с извършена прекатегоризация на дълга в несъбираем от 16.05.2023 г., съгласно процедура С-5 на функция Събиране на НАП. Обстоятелствата и мотивите, въз основа на които е извършена прекатегоризацията са подробно изложени в самия доклад. Докладът е съгласуван с директора на ТД на НАП С..

Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С230022-000-0249726/16.05.2023 г. е връчено на взыскателя - Териториална дирекция Митница С. на 17.05.2023 г., както и на дружеството- длъжник по реда на чл. 32 от ДОПК със съобщение с изх. № С230022-126-0001449 на 23.05.2023 г.

Разпореждането на публичния изпълнител е обжалвано на основание на чл. 266 от

ДОПК пред Директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. № 14-00-131/25.09.2023 г., по която е постановено оспореното в настоящото съдебно производство Решение № ПИ-208/ 07.06.2023 г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. Решаващият орган е приел, че към момента на издаване на Разпореждане с изх. № С230022-035-02497261/16.05.2023 г., е установено по безспорен начин, че вземането е несъбираемо по смисъла на чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, тъй като органът по изпълнението е установил от събраната информация, че липсват активи, собственост на длъжника, към които да се насочи принудителното изпълнение и поради изчерпване на всички способи за принудително изпълнение, поради което вземането следва да се квалифицира като несъбираемо.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е връчено на жалбоподателя на 08.06.2023 г. Жалбата срещу него е подадена чрез административния орган до съда на 20.06.2023 г. т.е в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ПИ-208/ 07.06.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК и в изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна. Настоящият съдебен състав, намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане на публичния изпълнител са издадени и в съответствие с материалния закон.

Жалбата, разгледана по същество е неоснователна.

Между страните не се спори, че вземанията в общ размер на 23 741 807,67 лв. по четири броя изпълнителни титули, издадени от ТД Митница С. са публични по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и 2 от ДОПК. Като такива, те подлежат на събиране от публичния изпълнител по реда на ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 165 от ДОПК: „събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго“. Събирането на публичните вземания става чрез доброволно или принудително изпълнение.

В процесния случай, при изпълнение на правомощията си и с оглед пълното проучване на имущественото състояние на длъжника, публичният изпълнител е изпратил искания по смисъла на чл. 212 ДОПК, както и е извършил редица справки в публични регистри, като съгласно върнатите отговори, по образуваното изпълнително дело е установено, че дружеството няма имущество, няма собствена земеделска и горска техника, не притежава акции и дялове в други дружества, няма регистрирана

собственост върху въздухоплавателни средства, оръжия и боеприпаси; няма регистрирани МПС.

Видно от доказателствата по делото, по отношение обезпечаване на задълженията са наложени запори върху постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление. Изпратени са и разпореждания за изпълнение за запорите до съответните банкови институции. В резултат именно на предприетите от публичния изпълнител действия по принудително изпълнение е установено, че дружеството няма авоари, не притежава безналични ценни книжа, няма новооткрити сметки.

В този смисъл неоснователно се явява твърдението на ищеца, че изисканата от органа информация за банкови сметки е от банки, а не по платежни сметки на длъжника. В обжалваното решение изрично е посочено, че на 12.05.2023 г. е извършена справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице в регистъра на банковите сметки и сейфове към БНБ, от която става ясно, че длъжникът „АСТАРТА БГ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] притежава само една открита банкова сметка в Ю. БЪЛГАРИЯ АД, закрыта още към 07.08.2019 г.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, публичният изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение, след като е предприел действия по прилагане на всички изпълнителни способности, предвидени в ДОПК. В разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ДОПК, изрично са посочени изпълнителните способности, които се прилагат за целите на принудителното изпълнение по реда на ДОПК, а именно: изпълнение върху вземания и парични средства в банките, изпълнение върху парични средства и вземания на длъжника, изпълнение върху движими и недвижими вещи и ценни книжа. От доказателствата по делото, може да се заключи, че в хода на публичното производство, е извършено изчерпателно документално проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Правилно и законосъобразно, след като е извършил проверка относно наличието на доходи, имущество и активи на длъжника, към които да бъде насочено принудителното изпълнение и е установил, че такива липсват, старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, е прекратил производството по принудително изпълнение срещу дружество „АСТАРТА БГ“ ЕООД. При условията на разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, органът по принудителното изпълнение преценява, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности, визирани в ДОПК, са изчерпани. Съгласно посочената правна норма, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато публичният изпълнител е преценил, че след като всички изпълнителни способности са изчерпани, вземането е несъбираемо. В конкретната хипотеза административният орган извършва преценката си в условията на оперативна самостоятелност, но тази преценка винаги следва да бъде обоснована и да се основава на обективни и актуални данни за имущественото състояние на длъжника. Допълнително, публичния изпълнител е посочил, че прекатегоризацията е извършена съгласно т. 4. 2 от Указание № 20-00-131/11.06.2014 г. При това положение, обоснован

се явява изводът, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата по делото се установява, че всички изпълнителни способности са изчерпани.

Съдът намира за неоснователно и твърдението, изложено в исковата молба, че с оспореното решение се нарушават императивни норми на законодателството на ЕС. Нито в разпореждането на публичния изпълнител, нито в решението на директора на ТД на НАП се спори по отношение характера на публичните задължения, а именно такива за мито и ДДС.

На следващо място, неоснователно е възражението в жалбата, че публичният изпълнител не е наложил „запор върху дружествен дял” на основание чл. 203, ал. 8 ДОПК. Съгласно тази разпоредба „Запорът върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Агенцията по вписванията. Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и има действие от вписването му”. Трябва да се има предвид, че самото налагане на запор върху дружествен дял не води автоматично до удовлетворяване на кредитора. Съобразно разпоредбата на чл. 231, ал. 1 ДОПК, озаглавена „Изпълнение върху дялове“, когато изпълнението е насочено върху дял на неограничено отговорен съдружник, публичният изпълнител, като констатира изпълнението на условията по чл. 96, ал. 1 от ТЗ, връчва на дружеството и останалите неограничено отговорни съдружници изявление за прекратяване на дружеството. След изтичане на 6 месеца публичният изпълнител или публичният взыскател предявява иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване. Съгласно чл. 231, ал. 2 ДОПК, съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането е удовлетворено. Ако намери, че искът е основателен, съдът прекратява дружеството и това се вписва служебно в Търговския регистър, след което се извършва ликвидация от назначен от съда ликвидатор. Такава мярка би била непропорционална на това, което може да се получи от страна на взыскателя, доколкото вече беше посочено, че дружество, „АСТАРТА БГ“ ЕООД на практика не притежава каквото и да било имущество.

В допълнение, не е налице и твърдяното противоречие на оспорения акт с целта на закона, доколкото прекратяването на изпълнителното производство по принудително събиране на публичното вземане не води до погасяване на самото вземане като изпълнителен титул, а единствено преустановява към този момент прилагането на предвидените в чл. 215, ал. 1 от ДОПК способности за принудително изпълнение. В случай, че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взыскател е компетентен отново да предяви на публичния изпълнител за събиране съответното публично вземане. Публичният взыскател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки съобразно чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че са осъществени всички възможни процесуални действия, респективно използвани са всички способности за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, поради което законосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител и ответния административен орган за наличието на основание по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по

принудително изпълнение. Посоченото правно основание предвижда като единствена предпоставка изчерпване на всички изпълнителни способности. В хода на делото, безспорно се установи, че са изпратени искания и са извършени справки във всички институции и регистри, от които може да се установи наличие на активи.

Оплакванията на жалбоподателя в обратния смисъл, а именно, че публичния изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземанията за несъбираеми, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото. При това положение изводът на публичния изпълнител, че вземането по изпълнителния титул е несъбираемо, с оглед на което е прекратил производството по принудително изпълнение на публичните вземания спрямо посочения длъжник, в съответствие с разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, е фактически и правно обоснован.

В случая, доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от органите по приходите изводи, не са ангажирани нито в административното, нито в настоящото съдебно производство, като не се сочи от страна на възискателя, нито се установява от данните по делото да са налице приходи или имущество на длъжника, върху които да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Водим от горното, Административен съд София-град, 18 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция "Митници" срещу Решение № ПИ-208/07.06.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-131/ 25.03.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С., срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С230022-035-0249726/16.05.2023 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на НАП сумата от 100 лева –

юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: